

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Ivony Šubrtové ve věci žalobce: **M. L.**, bytem X, zast. Mgr. Ing. Josefem Chlubnou, advokátem se sídlem Havlíčkovu náměstí 1963, Havlíčkův Brod, proti žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, Jihlava, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. února 2015, č.j. KUJI 7843/2015, **t a k t o** :

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět sporu

Rozhodnutím ze dne 3. února 2015, č.j. KUJI 7843/2015, žalovaný jako odvolací správní orgán zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně Městského úřadu Havlíčkův Brod ze dne 3.10.2014, č. j. DOP/1782/2014/IKOV. Tímto rozhodnutím zamítl ve smyslu § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), správní orgán prvního stupně námitky žalobce proti záznamu dvanácti bodů v registru řidičů a potvrdil záznam 12 bodů ke dni 7.4.2014.

II. Obsah žaloby

V úvodu včas podané žaloby žalobce nejprve shrnul obsah odůvodnění rozhodnutí odvolacího správního orgánu, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání ve věci námitek proti záznamu o počtu jím dosaženým bodů v bodovém hodnocení, konkrétně proti záznamu 3 bodů u přestupku ze dne 7.4.2014, kterého se měl dopustit tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem.

Následně žalobce uvedl, že toto rozhodnutí žalovaného považuje za nedůvodné, neboť tento nepřihlédl k jeho námitce o nemožnosti dopustit se uvedeného přestupkového jednání, jelikož v době silniční kontroly byl držitelem lékařského potvrzení o zdravotní indispozici, pro kterou nebyl povinen bezpečnostní pásy používat. Mohl tak dle svého přesvědčení naplnit toliko skutkovou podstatu přestupku dle § 23 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích, za který se však body nezaznamenávají. Předmětné potvrzení vylučující spáchání přestupku z důvodu absence jeho materiální stránky předložil žalobce již správnímu orgánu prvního stupně, nicméně žalovaný se s tímto lékařským potvrzením nevypořádal, když se omezil pouze na konstatování, že žalobce ho doložil následně a měl tak učinit při policejní kontrole.

Navrhl proto, aby krajský soud zrušil žalované rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Obsah vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že z pokutového bloku ze dne 7. 4. 2014 lze jednoznačně dovodit přestupkové jednání spočívající v porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem, protože pokutový blok obsahuje text „nebyl během jízdy připoután bezp. pásy“ a odkazuje na příslušný § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, ve kterém je přestupkové jednání jednoznačně specifikováno. V žádném případě na něm není uvedeno, že by se jednalo o porušení § 23 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích. Ke kopii lékařského potvrzení ze dne 7. 4. 2014, které k námitkám proti záznamu bodů žalobce přiložil, žalovaný dále doplnil, že mu přijde krajně nepravděpodobné, že řidič, kterému lékař takovéto potvrzení vystaví, a v ten samý den je kontrolován hlídkou Policie ČR, toto potvrzení nepředloží, a je ochoten souhlasit s blokovou pokutou za přestupkové jednání „porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem“. Správný závěr žalovaného o námitkách žalobce pak dle žalovaného podtrhuje i výsledek posouzení podnětu žalobce k přezkumnému řízení, s tím, že ke zrušení předmětného bloku nedošlo, jelikož nebyly zjištěny důvody pro zahájení přezkumného řízení. Pokutový blok a podpis na něm je tudíž dle žalovaného dostatečně způsobilým podkladem pro potvrzení údajů uvedených na oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 8. 4. 2014. Proto navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "s. ř. s."). Učinil tak bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s., když k takovému postupu udělil žalobce souhlas výslovně, žalovaný postupem dle § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. O věci usoudil následovně.

Spornou skutečností, kterou žalobce nastolil jak v řízení před zdejším soudem, tak i v řízení před žalovaným, je nesouhlas se samotným uložením blokové pokuty za nepřipoutání se bezpečnostním pásem, neboť byl držitelem potvrzení o zdravotním stavu, a povinnost poutat se za jízdy proto neměl. Žalobce tudíž brojí proti přestupku ze dne 7. 4. 2014 tvrzením, že v daném případě neporušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu pro jeho zdravotní stav, který mu objektivně bránil v užití bezpečnostního pásu, neboť ten dokládalo lékařské potvrzení, jež neměl žalobce při kontrole toliko u sebe.

Podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu *„řidič motorového vozidla je kromě povinností uvedených v § 4 a 5 dále povinen být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu“*. Z uvedeného pravidla platí podle § 6 odst. 2 písm. b) citovaného zákona výjimka pro případy, kdy je řidič ze zdravotních důvodů v užívání bezpečnostních pásů omezen. Zdravotní stav je ale podle § 6 odst. 6 uvedeného zákona, mimo případy, *„kdy aktuální zdravotní stav zřejmě vypovídá o nenadálých zdravotních potížích“*, nutné dokládat lékařským potvrzením, které je povinen mít řidič u sebe a na výzvu policisty nebo strážníka obecní policie ho předložit.

Podle obsahu správního spisu bylo žalobci dne 11.4.2014 doručeno oznámení správního orgánu I. stupně ze dne 9.4.2014 č.j. DOP/1782/2014/IKOV, o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů spolu s výzvou k odevzdání řidičského průkazu do 5 pracovních dnů od doručení oznámení. Žalobce následně podal dne 18. 4. 2014 proti záznamu bodů námitky, přičemž uvedl, že je pravdou, že nebyl dne 7. 4. 2014 při silniční kontrole připoután bezpečnostními pásy, což hlídce Policie ČR stvrdil, ale bylo tomu tak proto, že nemohl být bezpečnostními pásy připoután ze zdravotních důvodů, což si v danou chvíli neuvědomil. K uvedeným námitkám současně připojil lékařské potvrzení vystavené dne 7. 4. 2014, v němž praktická lékařka MUDr. M. P. potvrzuje, že se žalobce ze zdravotních důvodů nemůže za jízdy připoutat na sedadle bezpečnostním pásem, a to v období od 7. do 11. 4. 2014. Ve spisovém materiálu je mezi jinými založeno rovněž oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek ze dne 7. 4. 2014, ul. Havířská s popisem skutku: „nebyl(a) za jízdy připoután bezpečnostním pásem“. Dále je v oznámení uvedeno, že byla udělena bloková pokuta 200,- Kč za porušení § 6 odst. 1 písm. a) zák. č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších změn a číslo bloku: FC/2013 C0188105. Následně si správní orgán I. stupně opatřil ověřenou kopii části B bloku na pokutu na místě nezaplacenou výše uvedeného čísla, z níž vyplývá, že se žalobce dopustil přestupkového jednání „§ 6/1 a) zák. č. 361/2000 Sb. Nebyl připoután bezp. pásy“. Dne 6. 6. 2014 se právní zástupce žalobce dostavil k nahlížení do spisu a podáním ze dne 20. 6. 2014, došlým správnímu orgánu dne 23. 6. 2014, se vyjádřil před vydáním rozhodnutí k podkladům s tím, že upřesnil, že potvrzení o nemožnosti se poutat opomněl mít

žalobce u sebe a spáchal tedy jiný přestupek; následně dne 28.7.2014 požádal o přerušení řízení o námitkách do doby, než bude rozhodnuto o podnětu k přezkoumání řízení ve věci přestupku ze dne 7.4.2014 postoupeného příslušnému orgánu správním orgánem I. stupně. Návrhu žalobce správní orgán vyhověl a usnesením ze dne 1. 8. 2014, č. j. DOP/1782/2014/IKOV, řízení o námitkách přerušil.

Přípisem Policie České republiky, KŘP Kraje Vysočina ze dne 21. 7. 2014, č. j. KRPJ-64460-9/ČJ-2014-1600DP-MULL, bylo žalobci sděleno, že nebyly zjištěny důvody pro zahájení přezkumného řízení podle § 95 odst. 1 správního řádu; tento závěr byl odůvodněn tím, že žalobce s uloženou pokutou ve výši 200 Kč souhlasil, vzhledem k tomu, že neměl potřebnou hotovost, byl mu vystaven blok na pokutu na místě nezaplacenou, část A bloku převzal, což potvrdil vlastnoručním podpisem; tímto byl vyjádřen souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení včetně stvrzení správnosti údajů uvedených na všech částech bloku. Ve sdělení se dále uvádí, že přestupek spočívající v nepřipoutání se za jízdy bezpečnostním pásem byl spolehlivě zjištěn, žalobce správnost údajů uvedených na pokutovém bloku stvrdil svým podpisem, přičemž neuváděl, že vlastní lékařské potvrzení o nemožnosti připoutat se bezpečnostním pásem ze zdravotních důvodů, proto je zpětné zpochybňování řádného průběhu blokového řízení považováno za neodůvodněné. Správní orgán I. stupně následně vydal dne 3.10.2014 rozhodnutí č.j. DOP/1782/2014/IKOV o námitkách. V něm shrnul průběh řízení, a dále v odůvodnění svého rozhodnutí odkázal na § 123b odst. 1 a 2 a další relevantní ustanovení zákona o silničním provozu, přitom odůvodnil pravidla blokového řízení a řízení o námitkách. Následně zopakoval závěry ze sdělení o přešetření námítky č. j. KRPJ-64460-9/ČJ-2014-1600DP-MULL, kdy KPR Kraje Vysočina nezjistilo důvody pro zahájení přezkumného řízení. Správní orgán I. stupně proto námitku rovněž neuznal za důvodnou a provedený záznam bodů potvrdil. Odvolání proti tomuto rozhodnutí žalovaný zamítl.

Pro dané řízení je zásadní otázkou rozsah přezkumu záznamu bodů v registru řidičů v řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu. Dané ustanovení upravuje speciální institut obrany proti chybnému záznamu o přidělení nebo odečtení bodů. Podle tohoto ustanovení *„(1) Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. (2) Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. (3) Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.“*

Rozsah řízení o námitkách vymezil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9As 96/2008-44 (všechna rozhodnutí citovaná v tomto rozsudku jsou přístupná na www.nssoud.cz), takto: *„Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá*

v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“ (srov. rovněž rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10.12.2009, č.j. 2 As 19/2009-93).

Z ustálené judikatury správních soudů, která důsledně rozlišuje řízení o jednotlivých přestupcích (blokové či standardní řízení o přestupku) oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů dle zákona o silničním provozu a z níž je třeba v projednávané věci vycházet, tudíž vyplývá, že v námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat toliko námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů (viz např. již citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44).

V případě podaných námitek proti zaznamenání bodů může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku. Co se však týče samotného aktu, na jehož základě byl záznam proveden, platí pro něj presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 správního řádu stát usnesením vydaným ex officio (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2009, č. j. 2 As 19/2009 - 93).

Předmětem přezkumu v nyní projednávané věci tudíž není a nemůže být přestupkové řízení, tedy blokové řízení, v jehož rámci byl žalobce shledán odpovědným za spáchání přestupku spočívajícího v porušení povinnosti být připoután za jízdy bezpečnostním pásem, a v němž byl vydán pokutový blok ze dne 7. 4. 2014, č. FC/2013 C0188105, kterým mu byla uložena pokuta ve výši 200 Kč. Předmětem soudního řízení je výhradně rozhodnutí vydané teprve následně a v jiném typu řízení, a sice rozhodnutí, kterým byly zamítnuty námitky žalobce proti záznamu bodů v jeho evidenční kartě řidiče, přičemž byl potvrzen záznam celkového počtu 12 bodů, provedený mj. i na základě pokutového bloku ze dne 7. 4. 2014, v jehož důsledku žalobce pozbyl řidičské oprávnění.

Otázce způsobivosti podkladu pro provedení záznamu bodů, resp. povaze a důkazní relevanci oznámení o uložení pokuty za přestupek, se Nejvyšší správní soud věnoval v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 – 76, publikován pod č. 2145/2010 Sb. Nejvyšší správní soud tehdy konstatoval, že pokud účastník v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů zpochybňuje skutečnosti obsažené v oznámení policie o uložení pokuty za přestupek, na základě kterého je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, a následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s žalobcem skutečně projednán přestupek v blokovém řízení, resp. že se daného jednání vůbec nedopustil atp.), je třeba, aby správní orgán

v uvedeném případě vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí pokutového bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v blokovém řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů. V důsledku toho tedy správní orgán ověřil, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečností uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (viz rovněž rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010 – 59).

Správní orgán I. stupně v daném případě zcela v souladu s uvedenou judikaturou opatřil a následně vycházel nejen z oznámení o uložení pokuty, ale i ze samotného podkladového rozhodnutí, tj. předmětného pokutového bloku.

Nicméně správní orgán není bez dalšího oprávněn, resp. povinen, vždy provést záznam bodů na základě „jakéhokoli“ takového podkladového rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2013, sp. zn. 4 As 102/2013). V citovaném rozhodnutí dospěl soud k závěru, že pokutový blok, ač správním orgánem opatřený, nebyl způsobitelným podkladem pro záznam bodů, jelikož pokutovým blokem byla uložena pokuta s odůvodněním „nepoužití bezp. pásů, nepředložil LP.“ Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že z uvedeného popisu skutku *„nelze mít jednoznačně za to, zda žalobce podpisem pokutového bloku uznal, že vůbec nebyl držitelem potřebného lékařského potvrzení (což by vedlo k oprávněnému postihu za nepřipoutání se bezpečnostním pásem a záznamu 2 bodů do registru řidičů), nebo zda se žalobce mohl oprávněně domnívat, že je trestán pouze za nepředložení lékařského potvrzení (za což by mu záznam žádného bodu nehrozil)“*. K tomu je třeba dále uvést, že podle rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 As 118/2011 ze dne 21. 3. 2012 jsou správní orgány *„povinny rozhodnutí o záznamu bodů založit na skutečnostech, které jsou ve spisovém materiálu postaveny najisto. Najisto musí být tedy postaveno to, zda stěžovatel spáchal přestupek, za který lze body zaznamenat.“*

V daném případě však předmětný blok obsahuje dostatečné množství údajů, které prokazují, že se vymezený přestupek stal a že se jej dopustil žalobce, když je uvedeno jeho jméno, příjmení, rodné číslo a bydliště, registrační značka vozidla, podrobný popis skutku, právní kvalifikace přestupku včetně identifikace zákonné povinnosti, kterou žalobce svým jednáním porušil, výše pokuty a číslo pokutového bloku. Správní orgány tak popsáním způsobem postavily najisto, že údaje uvedené v oznámení policie o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 8. 4. 2014 za přestupek odpovídají skutečností uvedeným v pravomocném rozhodnutí ve formě pokutového bloku C 0188105 ze dne 7. 4. 2014, na jehož podkladě byly body v souladu se zákonem zaznamenány. Správní orgány ověřily, že skutek byl s žalobcem projednán v blokovém řízení, že řízení bylo pravomocně ukončeno řádně a úplně vyplněným pokutovým blokem a že žalobce pokutový blok převzal a vše stvrdil svým podpisem. Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení obsahovalo popis přestupku dle § 125 odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu v důsledku porušení povinnosti dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Tytéž údaje obsahoval rovněž žalobcem podepsaný pokutový blok. Krajský soud se tudíž ztotožňuje se závěry správních orgánů, že přestupkové jednání bylo v předmětném pokutovém bloku, jako v podkladovém rozhodnutí, popsáno zcela nezaměnitelně.

Námitku žalobce, že žalovaný nepřihlédl k jeho tvrzení o nemožnosti dopustit se přestupkového jednání spočívajícího v nepřipoutání se bezpečnostním pásem,

neboť v době silniční kontroly byl držitelem lékařského potvrzení o zdravotní indispozici, pro kterou nebyl povinen bezpečnostní pásy používat, považuje soud za vypořádanou obsahem rozhodnutí žalovaného. Žalovaný zdůraznil jednoznačnost údajů uvedených na předmětném pokutovém bloku a absenci jakýchkoli údajů o tom, že by při projednávání přestupku byla existence jakéhokoli zdravotního potvrzení žalobcem namítána, když pokutový blok obsahoval text „nebyl připoután bezp. pásy“ a odkazuje na příslušný § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Dále zdůraznil meze přezkumu daného řízení a nemožnost vyjadřovat se k zákonnosti předmětného pokutového bloku. Toto vypořádání odvolací námitky hodnotí krajský soud jako zcela přiléhavé a věcně správné.

K tomuto krajský soud dodává, že popis přestupkového jednání uvedený na předmětném bloku, tj. „§ 6/1 a) zák. č. 361/2000 Sb. *Nebyl připoután bezp. pásy*“ je jednoznačný a srozumitelný. Udělením souhlasu s projednáním skutku v blokovém řízení, přičemž udělení souhlasu žalobce nezpochybňuje, v souladu se zásadou *vigilantibus iura* (tj. nechť si každý střeží svá práva) žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušném pokutovém bloku souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutovém bloku (porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu). Svůj souhlas žalobce stvrdil podpisem. Udělením souhlasu jako podmínky *sine qua non* k nabytí právní moci pokutového bloku tak žalobce rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Pokud tedy žalobce v rozhodné době skutečně disponoval lékařským potvrzením (na jehož existenci poprvé poukázal v námitkách proti záznamu bodů dne 18. 4. 2014), neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. Svým souhlasem s uložením pokuty v blokovém řízení se tak dobrovolně vzdal zjišťování skutkového stavu věci ve správním řízení o přestupku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5.3.2015, č.j. 7 As 207/2014-24).

Ve vztahu k výše uvedenému je třeba poukázat na rozsudek ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 – 16, v němž Nejvyšší správní soud konstatoval, že pokud „*žalobce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení; tato dodatečná tvrzení by bylo možné uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení, jakkoli je tato možnost z povahy rozhodování v blokovém řízení velmi limitovaná. Tak jako tak, orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna. V tomto řízení již nelze ani dodatečně prokazovat, event. vyvracet existenci a pravost lékařského potvrzení v době spáchání přestupku.*“

Tudíž ani žalobcem dodatečně doložené lékařské potvrzení na výše uvedeném hodnocení nic nemění, když orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 3. 2015, č. j. 7 As 207/2014-24, a rozsudek téhož soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 – 16). Jak ve svém rozhodnutí ze dne 5. 3. 2015, č.j. 7 As 207/2014-24, uvádí Nejvyšší správní soud *„Nemožnost posuzovat v řízení o provedení záznamu do registru řidičů okolnosti týkající se spáchání přestupku je zřejmá také z ust. § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu, který stanoví, že záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek. Záznam v registru řidičů lze tedy provést pouze na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku. Po vyjádření souhlasu s uložení pokuty v blokovém řízení se na toto rozhodnutí nahlíží jako na pravomocné, přičemž právní moc rozhodnutí znamená jeho nezměnitelnost, resp. nemožnost zasahovat do jeho obsahu na základě opravného prostředku. Příslušný obecní úřad má tedy k dispozici jako podklad pro rozhodnutí o provedení záznamu do registru řidičů pravomocné rozhodnutí o přestupku, do něhož již nelze žádným způsobem zasáhnout.“*

Pro úplnost soud k žalobcově námitce uvádí, že nepřehlédl, že Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. 3. 2012, sp. zn. 5 As 118/2011 (na jehož závěry se žalobce mimo jiné odkazoval), formuloval názor, že *„pokud stěžovatel byl již v době silniční kontroly osobou, která byla držitelem příslušného oprávnění o zdravotní indispozici, nemohl se dopustit skutkem spočívajícím v nepřipoutání se bezpečnostními pásy protiprávního jednání, za který by jej bylo lze postihnout, neboť zde zcela absentuje materiální stránka přestupku. Bez ohledu na skutečnost, zda stěžovatel listinu deklarující zdravotní indispozice (příslušné oprávnění) měl u sebe, de iure et de facto naplňoval dikci zákona, tzn. byl objektivně osobou, která nemůže užít bezpečnostní pás ze zdravotních důvodů, což prokázal dodatečně potvrzením vydaným lékařem. Skutečnost, že stěžovatel nepředložil toto oprávnění policistovi při kontrole, mohla však naplňovat skutkovou podstatu jiného přestupku (např. § 23 odst. 1 písm. f zákona o přestupcích; přitom za spáchání tohoto přestupku se body nezaznamenávají).“*

Výše popsaná úvaha však byla nutně vyslovena hypoteticky a nebyla nosným důvodem citovaného rozsudku, což zdůraznil Nejvyšší správní soud ve shora již citovaném rozsudku č. j. 6 As 67/2013 – 16. Nelze přehlédnout, že nosným důvodem, pro který Nejvyšší správní soud rozsudkem sp. zn. 5 As 118/2011 zrušil rozsudek krajského soudu, byla absence důkazů ozřejmujících specifikaci přestupku (příslušné orgány provedly záznam bodů, aniž by si vyžádaly pokutové bloky a odstranily pochybnost, který přestupek byl s přestupcem vlastně projednán a zda existovalo pravomocné rozhodnutí o spáchání přestupku jako právní podklad pro uložení záznamu bodů). Z výše citovaného rozhodnutí plyne, jak akcentoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 4. 2014, č.j. 4 As 3/2014 - 43, že určitý význam při záznamu bodů do registru řidičů vlastnictví lékařského potvrzení mít může. Pokud takové potvrzení existuje a žalobce namítá, že měl být potrestán za přestupek spočívající v nepředložení lékařského potvrzení, jehož spáchání nepodléhá záznamu bodů do registru řidičů, a nikoli za přestupek spočívající v nepoužití bezpečnostního pásu, který se záznamem bodů naopak spojen je, je třeba učinit s ohledem na

rozhodnutí sp. zn. 5 As 118/2011 závěr, že v takovém případě je třeba trvat na tom, aby pokutový blok jednoznačně určoval, jaký přestupek řidič spáchal a aby tak řidič vyjádřil svůj souhlas s projednáním takto určeného přestupku v blokovém řízení.

V dané věci byl však předmětný pokutový blok správním orgánem I. stupně do spisu obstarán a následně správními orgány obou stupňů analyzován, přičemž jde o pokutový blok, v němž je přestupkové jednání, jak již bylo výše uvedeno, popsáno zcela nezaměnitelně.

Z výše uvedených důvodů považuje krajský soud žalobní námitku za neopodstatněnou. Jelikož krajský soud neshledal nezákonnost napadeného rozhodnutí nebo vady řízení ani z důvodů, ke kterým by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

V. Náklady řízení

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšnému žalovanému dle obsahu spisu v řízení žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 26. února 2016

JUDr. Jan Rutsch, v. r.
předseda senátu